

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 424

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 26 iunie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 378 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (1), (2) și (2 ¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal....	2-3		
Decizia nr. 387 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 4 alin. (27) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor	3-5		
Decizia nr. 443 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar	5-7		
Decizia nr. 451 din 8 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	8-9		
Decizia nr. 457 din 8 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	9-10		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
606. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.165/2011 privind utilizarea fondurilor alocate prin Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene pentru decontarea cheltuielilor publice eligibile operațiunilor de urgență întreprinse în scopul înlăturării pagubelor provocate de inundațiile din perioada 23 iunie 2010—31 iulie 2010	11		
620. — Hotărâre pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 185/2010 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată rămase de			
		expropriat, situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Autostrada Arad—Timișoara”, km 12+000 — km 44+000 pe teritoriile municipiului Arad, al localității Șagu, județul Arad, și localităților Orțișoara, Pișchia, Giarmata, județul Timiș	12-13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		846. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.731/2010 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor mijlocii la administrațiile finanțelor publice pentru contribuabilii mijlocii din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, precum și pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.577/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.731/2010 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor mijlocii la administrațiile finanțelor publice pentru contribuabilii mijlocii din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București	14
		847. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili	15
		881. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind aplicarea de către societățile comerciale ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară.....	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 378**

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (1), (2) și (2¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Petre Lăzăroiu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Andrei Rivelino Văsuică în Dosarul nr. 9.302/63/2010 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 819D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 9.302/63/2010, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Andrei Rivelino Văsuică într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 44, art. 45 și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a). Astfel, se permite organelor fiscale să încalce dreptul de proprietate privată prin îngrădirea dreptului de a dispune de bunurile imobile aflate în patrimoniul personal. Totodată, textul permite impunerea, în mod unilateral, de către organele fiscale, a calității de persoană impozabilă unei persoane fizice.

Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate nu echivalează cu o restrângere a posibilității oricărei persoane de a iniția și întreprinde o activitate cu scop lucrativ. De asemenea, arată că textul criticat reprezintă expresia preocupării statului pentru respectarea dispozițiilor constituționale referitoare la economia de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență, și la asigurarea libertății comerțului, a protecției concurenței loiale și

a creării cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. În plus, prevederile legale criticate reprezintă opțiunea legiuitorului și sunt menite să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară. Stabilirea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat intră în competența exclusivă a legiuitorului, acesta având dreptul de a stabili cuantumul impozitelor și taxelor în anumite perioade de timp, în funcție de situațiile conjuncturale, dar, evident, și în raport cu situația economico-financiară a țării în perioadele respective.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că autorul excepției critică doar dispozițiile art. 127 alin. (1), (2) și (2¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Astfel, obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 127 alin. (1), (2) și (2¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu următorul conținut: „(1) *Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.*

(2) *În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.*

(2¹) *Situațiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile sunt explicitate prin norme.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 45 referitor la libertatea economică și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) referitor la economia.

Examinând excepția de neconstituționalitate, în ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale ale art. 45 și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a), Curtea constată că libertatea economică reglementată de prevederile art. 45 din Legea fundamentală nu este absolută; atât accesul liber al persoanei la o activitate economică, cât și exercitarea acestuia se

desfășoară „în condițiile legii”. De asemenea, prevederile constituționale ale art. 135 alin. (1), potrivit cărora economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență, trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu cele ale alin. (2) lit. a) și b) din același articol, care prevăd obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, precum și protejarea intereselor naționale în activitatea economică.

În ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată, Curtea constată că nu se consideră că persoanele fizice realizează o activitate economică în sfera de aplicare a TVA-ului atunci când acestea obțin venituri din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale. Persoana fizică se consideră că realizează o

activitate economică din exploatarea bunurilor corporale sau necorporale numai dacă sunt îndeplinite anumite criterii, criterii avute în vedere de către organul fiscal la calificarea unei persoane fizice ca fiind persoană impozabilă. Astfel, persoana respectivă trebuie să acționeze ca atare, de o manieră independentă, și activitatea respectivă să fie desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din Legea nr. 571/2003. Numai constatând îndeplinirea acestor cerințe, persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile pot fi calificate ca fiind persoane impozabile. Or, este firesc ca organul fiscal să poată realiza această calificare, tocmai pentru a nu se permite eludarea dispozițiilor legale referitoare la contribuțiile fiscale aplicabile.

Așa fiind, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (1), (2) și (2¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Andrei Rivelino Văsuică în Dosarul nr. 9.302/63/2010 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 387

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 4 alin. (27) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor

Petre Lăzăroi	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 1, 2, 3, 4 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 4 alin. (1) pct. 27 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă în Dosarul nr. 44.350/301/2010. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.264D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.265D/2011, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate ridicată din oficiu de Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă în Dosarul nr. 46.848/301/2010.

La apelul nominal răspunde avocatul Adelina Predoi pentru partea Societatea Comercială Generali România Asigurare Reasigurare — S.A. (fosta Societate Comercială Asigurare Reasigurare ARDAF — S.A.), cu delegație depusă la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.264D/2011 și nr. 1.265D/2011, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Avocatul părții Societatea Comercială Generali România Asigurare Reasigurare — S.A. este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

dispune conexarea Dosarului nr. 1.265D/2011 la Dosarul nr. 1.264D/2011, care este primul înregistrat.

Avocatul părții Societatea Comercială Generali România Asigurare Reasigurare — S.A. solicită acordarea unui termen de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune acordării unui termen de judecată.

Curtea respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului părții Societatea Comercială Generali România Asigurare Reasigurare — S.A., care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Legea nr. 47/1992 și ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 32/2000.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 19 septembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 44.350/301/2010 și nr. 46.848/301/2010, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat din oficiu Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 1, 2, 3, 4 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 4 alin. (1) pct. 27 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța arată că, potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (1) pct. 27 din Legea nr. 32/2000, „în activitatea de punere în executare, supraveghere și controlul respectării dispozițiilor legii, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme care sunt puse în aplicare prin ordin al președintelui comisiei”. În continuare, arată că această dispoziție este neconstituțională în măsura în care dă posibilitatea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor să stabilească reguli privind competența teritorială a instanțelor judecătorești, „așa cum sunt dispozițiile art. 64 alin. (2) lit. a) din Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pentru punerea în aplicare a Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule”. Aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2), conform cărora competența instanțelor judecătorești este prevăzută numai prin lege.

În continuare, arată că dispozițiile art. 5 pct. 1, 2, 3, 4 din Legea nr. 47/1992 sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 144. Modul de numire a judecătorilor Curții Constituționale nu asigură independența reală și efectivă a acestora în exercitarea mandatului. Totodată, dispozițiile sunt contrare și prevederilor art. 1 alin. (2) și (4) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile criticate din Legea nr. 32/2000 nu contravin prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, întrucât nu conțin dispoziții care stabilesc reguli privind competența teritorială a instanțelor judecătorești. De asemenea, nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia dispozițiile referitoare la numirea judecătorilor instanței de contencios constituțional sunt neconstituționale. Curtea Constituțională este o autoritate publică politico-jurisdicțională care se situează în afara sferei puterii legislative, executive sau

judecătorești, rolul său fiind acela de a asigura supremația Constituției, ca lege fundamentală a statului de drept.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Curtea reține că instanța de judecată menționează în încheierea de sesizare ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 5 pct. 1, 2, 3, 4 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 4 alin. (1) pct. 27 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, deși aceste acte normative au o altă numerotare a textelor.

Prin adresele înregistrate cu nr. 6.242 și nr. 6.243 din 16 noiembrie 2011, Curtea Constituțională a solicitat Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, care a ridicat excepția de neconstituționalitate din oficiu, să își precizeze obiectul excepției de neconstituționalitate, în sensul indicării corecte a textelor de lege criticate.

Instanța de judecată a retrimis încheierea de sesizare, fără a face însă alte precizări.

Având în vedere aceste aspecte, Curtea apreciază că se impune stabilirea corectă a obiectului excepției de neconstituționalitate. Astfel, din analiza motivării excepției de neconstituționalitate rezultă că excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 5 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, și ale art. 4 alin. (27) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000.

Aceste texte de lege au următorul conținut:

— Art. 5 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992: „(1) Curtea Constituțională se compune din 9 judecători numiți pentru un mandat de 9 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit.

(2) Trei judecători sunt numiți de Camera Deputaților, trei de Senat și trei de Președintele României.

(3) Curtea Constituțională se înnoiește cu o treime din numărul judecătorilor din 3 în 3 ani.

(4) Fiecare Cameră a Parlamentului numește, cu votul majorității membrilor săi, la propunerea Biroului permanent și pe baza recomandării Comisiei juridice, în calitate de judecător, persoana care a întrunit numărul cel mai mare de voturi.”;

— Art. 4 alin. (27) din Legea nr. 32/2000: „Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme care sunt puse în aplicare prin ordin al președintelui, iar actele individuale sunt deciziile și avizele.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții se invocă prevederile constituționale ale art. 1 referitoare la statul român, art. 126 alin. (2), (5) și (6) referitoare la instanțele judecătorești și art. 144 referitoare la incompatibilitățile funcției de judecător al Curții Constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 4 alin. (27) din Legea nr. 32/2000 se referă la atribuția Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor de a adopta norme care sunt puse în aplicare prin ordin al

președintelui, fără a fi reglementată prin acest text posibilitatea acesteia de a adopta norme referitoare la competența instanțelor judecătorești. Curtea constată că, în realitate, prin critica formulată se tinde la extinderea controlului de constituționalitate în ceea ce privește Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 21/2009 pentru punerea în aplicare a Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudiciile produse prin accidente de vehicule. Având în vedere acest aspect, Curtea constată că nu se poate pronunța asupra acestei critici fără a încălca prevederile art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție și pe cele ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992, Curtea

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 4 alin. (27) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă în dosarele nr. 44.350/301/2010 și nr. 46.848/301/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 443

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în Dosarul nr. 3.666/40/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

constată că acestea se referă la numirea judecătorilor Curții Constituționale, nefiind esențiale pentru soluționarea cauzei și neavând legătură cu fondul ei. În atare situație, se constată că este vorba de un caz de inadmisibilitate, deoarece, așa cum prevede art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate poate viza numai acele prevederi legale „care au legătură cu soluționarea cauzei”.

Așa fiind, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 4 alin. (27) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului a depus la dosar note de ședință, prin care solicită respingerea excepției și judecarea cauzei în lipsă.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.666/40/2011, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar**, excepție ridicată de Sindicatul

Învățământului Preuniversitar Botoșani într-o cauză ce are ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, după pronunțarea Deciziei nr. 874/2010 de către Curtea Constituțională, proiectul de lege privind diminuarea drepturilor salariale ale bugetarilor a fost retrimis Parlamentului pentru punerea de acord cu decizia Curții. Actul normativ a fost adoptat de către Parlament în ședința comună din data de 29 iunie 2010, iar legea a fost promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată. Or, legea putea fi promulgată de Președintele României doar după expirarea celor două zile stabilite de prevederile art. 15 din Legea nr. 47/1992, în măsura în care nu a fost invocată o obiecție de neconstituționalitate. Odată publicată în Monitorul Oficial, aceasta produce efecte *erga omnes*, astfel încât nimeni nu poate refuza aplicarea legii pe motiv că nu au fost îndeplinite cerințele pentru adoptarea sa. Prin urmare, Legea nr. 118/2010 încalcă prevederile art. 147 alin. (2) din Constituție și art. 15 din Legea nr. 47/1992, precum și dispozițiile art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților.

În ceea ce privește întinderea în timp a efectelor Legii nr. 118/2010, arată că Legea nr. 285/2010 privind salarizarea personalului bugetar pentru anul 2011 folosește ca referință pentru calcularea drepturilor salariale salariul brut pentru luna octombrie 2010, astfel încât Legea nr. 118/2010 este încă în actualitate, deoarece salariile nu au revenit la cuantumul inițial. Consideră că prevederile Legii nr. 118/2010 sunt neconstituționale, deoarece perpetuează și permanentizează măsurile de austeritate care aduc atingere substanței dreptului de proprietate denumit salariu și încalcă prevederile art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și pe cele ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât Legea nr. 118/2010 nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și, în acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 1.655/2010, nr. 1.415/2009 și nr. 1.557/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile

omului, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) referitor la proprietate, art. 147 alin. (2) privind deciziile Curții Constituționale și art. 148 alin. (2) referitor la integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile legale criticate, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010. Cu toate acestea, dispozițiile art. 1 din Legea nr. 118/2010 continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale recente, și anume Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, urmează a se analiza constituționalitatea prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010. Soluțiile legislative criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin deciziile nr. 872 și 874 din 25 iunie 2010, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului.

În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a statuat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același cuantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

În același timp, prin Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, Curtea a statuat că salariile viitoare pe care

angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile.

Curtea a observat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în *Cauza Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății.

Totodată, prin Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, Curtea a statuat că, în contextul legislativ actual, prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

O atare modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele prilejuri, Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

Referitor la pretinsa neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 118/2010, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, Curtea a statuat că legea criticată este constituțională, arătând că: „În procedura reexaminării reglementată de art. 147 alin. (2) din Constituție, Parlamentul nu are competența constituțională de a modifica prevederile legale constatate ca fiind constituționale,

ci va putea numai să pună de acord prevederile neconstituționale cu decizia Curții Constituționale; desigur, [...] Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale. Prin urmare, «alte îmbunătățiri» ce ar viza legea criticată se pot face numai prin alte legi sau ordonanțe de modificare și completare.

Astfel, în condițiile în care critica autorului obiecției de neconstituționalitate vizează un text de lege care nu a făcut obiectul reexaminării în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, și anume aceea de a se limita la modificările ce au fost aduse legii în procesul de reexaminare. Întrucât obiecția de neconstituționalitate este inadmisibilă, Curtea nu va mai proceda la examinarea criticilor formulate pe fondul reglementării.

În final, Curtea constată că dispozițiile art. 15 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cele ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților sunt aplicabile și în cazul în care obiecția de neconstituționalitate este formulată împotriva unei legi pe care Parlamentul a pus-o de acord cu o decizie anterioară a Curții Constituționale, în conformitate cu art. 147 alin. (2) din Constituție. Numai în aceste condiții Curtea are posibilitatea de a verifica punerea de acord a prevederilor constatate ca fiind neconstituționale cu decizia Curții Constituționale în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție. Întrucât și acest control al Curții este o formă a controlului *a priori* de constituționalitate, prevederile art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și ale art. 15—18 din Legea nr. 47/1992 se aplică în mod corespunzător.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În fine, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a observat că măsura reducerii salariilor prevăzută de Legea nr. 118/2010 nu a determinat suportarea unei sarcini disproporționate și excesive, incompatibilă cu dreptul la respectarea bunurilor garantat de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, instanța de contencios european al drepturilor omului a considerat că statul român nu a depășit marja sa de apreciere și nu a rupt justul echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului (a se vedea Decizia pronunțată în 6 decembrie 2011, în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 21).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățămintului Preuniversitar Botoșani în Dosarul nr. 3.666/40/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 451

din 8 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 alin. (3)
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Angelica Paraschivescu în Dosarul nr. 1.944/109/2009 al Tribunalului Argeș — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 909D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, precizând că, prin Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011, instanța de contencios constituțional a admis excepția în măsura în care se interpretează în sensul că organul fiscal emitent poate să procedeze la comunicarea actului administrativ fiscal prin publicitate, cu înlăturarea nejustificată a ordinii de realizare a modalităților de comunicare prevăzute la art. 44 alin. (2) lit. a)—d) din aceeași ordonanță.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.944/109/2009, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Angelica Paraschivescu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea contestației împotriva unui act administrativ fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât actele administrative fiscale nu se mai comunică la domiciliul contribuabilului, ci sunt publicate pe paginile de internet ale administrațiilor financiare. Precizează că unii contribuabili nu au acces la internet și nici cunoștințele necesare pentru a utiliza un calculator, încalcându-li-se astfel dreptul la informare și dreptul la apărare. În concluzie, consideră că textul de lege criticat nu asigură efectivitatea dreptului de informare a contribuabilului și nici efectivitatea dreptului la apărare.

Tribunalul Argeș — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că în art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 sunt prevăzute modalitățile de comunicare către contribuabil a actelor administrative fiscale, în ordinea în care trebuie efectuată. Apreciază că acestea nu sunt modalități alternative de comunicare, astfel că cea prin publicitate poate fi folosită numai dacă celelalte 3 metode nu au putut fi îndeplinite din motive obiective, fiind în sarcina organului fiscal să aducă dovezi în sensul acesta.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 44 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 44 alin. (3): „(3) *Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art. 35, afișarea se face, concomitent, la sediul acestora și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective. În lipsa paginii de internet proprii, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului județean. În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 24 — *Dreptul la apărare* și la art. 31 — *Dreptul la informație*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai exercitat controlul de constituționalitate asupra textului de lege criticat în prezenta cauză, prin prisma unor critici similare, iar prin Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 7 iulie 2011, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 44 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că organul fiscal emitent poate să procedeze la comunicarea actului administrativ fiscal prin publicitate, cu înlăturarea

nejustificată a ordinii de realizare a modalităților de comunicare prevăzute la art. 44 alin. (2) lit. a)—d) din aceeași ordonanță.

Față de această soluție și având în vedere similitudinea criticilor formulate, Curtea, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, urmează să respingă, ca devenită inadmisibilă, prezenta excepție de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Angelica Paraschivescu în Dosarul nr. 1.944/109/2009 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 457

din 8 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Ona Oleksandr Ivanovici în Dosarul nr. 3.273/4/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.040D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Oficiul Român pentru Imigrări a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.273/4/2009, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România**, excepție ridicată de Ona Oleksandr Ivanovici într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de acordare a statutului de refugiat sau a protecției subsidiare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt imprecise cu privire la spectrul motivelor de pedepse și tratamente inumane care permit acordarea protecției subsidiare.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, care au următorul conținut:

— Art. 26. — „*Protecția subsidiară:*

(1) *Protecția subsidiară se poate acorda cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive temeinice să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), și care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări.*

(2) *Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege:*

1. *condamnarea la pedeapsa cu moartea ori executarea unei astfel de pedepse; sau*

2. *tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante;*

3. *o amenințare serioasă, individuală, la adresa vieții sau integrității, ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern ori internațional, dacă solicitantul face parte din populația civilă.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Constituție și celor ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale, ambele referitoare la interzicerea torturii, a pedepselor și a tratamentelor inumane ori degradante.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai exercitat controlul de constituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 122/2006, prin prisma unor critici similare celor formulate în prezentul dosar și prin raportare la aceleași texte constituționale și convenționale. Astfel, de exemplu, Curtea a statuat în mod constant că dispozițiile de lege ce formează obiectul prezentei excepții, care reglementează condițiile în care se poate acorda protecția umanitară condiționată, sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale și convenționale prin care se consfințește dreptul la viață și la integritate fizică și psihică.

Totodată, în ceea ce privește criticile referitoare la lipsa de claritate și precizie a prevederilor art. 26 din Legea nr. 122/2006, Curtea a reținut că acestea oferă suficiente repere și elemente pentru ca persoana căreia i se adresează să înțeleagă condițiile în funcție de care i se poate acorda forma solicitată de protecție umanitară. În plus, instanța de contencios constituțional a arătat că determinarea circumstanțelor specifice fiecărei situații în parte, a riscurilor la care ar putea fi expusă o persoană în cazul returnării sale în țara de origine sau în țara în care își avea reședința obișnuită, precum și aplicarea sau interpretarea textului de lege criticat sunt aspecte ce excedează obiectului controlului de constituționalitate, acestea fiind atribute ale organelor competente în această materie sau ale instanței de judecată.

Considerentele arătate se regăsesc, de exemplu, în Decizia nr. 863 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 6 august 2008, sau Decizia nr. 484 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 15 iunie 2011.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Ona Oleksandr Ivanovici în Dosarul nr. 3.273/4/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.165/2011 privind utilizarea fondurilor alocate prin Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene pentru decontarea cheltuielilor publice eligibile operațiunilor de urgență întreprinse în scopul înlăturării pagubelor provocate de inundațiile din perioada 23 iunie 2010—31 iulie 2010

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.165/2011 privind utilizarea fondurilor alocate prin Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene pentru decontarea cheltuielilor publice eligibile operațiunilor de urgență întreprinse în scopul înlăturării pagubelor provocate de inundațiile din perioada 23 iunie 2010—31 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 7 decembrie 2011, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatele (3) și (5) vor avea următorul cuprins:

„(3) Se desemnează ca autorități de implementare a FSUE Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și Ministerul Mediului și Pădurilor, instituții care dețin responsabilitatea implementării tehnice și financiare a FSUE, în conformitate cu prevederile acordurilor de implementare subsidiare. Autoritățile de implementare sunt instituțiile abilitate să stabilească criteriile de selecție și prioritizare a contractelor ce vor face obiectul decontării din FSUE.

.....
 (5) Beneficiarii finali pot fi: Compania Națională de Căi Ferate «C.F.R.» — S.A., Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., Administrația Națională «Apele Române».

2. La articolul 4, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Suma totală de 24.967.741 euro, alocată României prin FSUE, se repartizează astfel:

a) Ministerului Transporturilor și Infrastructurii — echivalentul în lei a 10.900.951 euro;

b) Ministerului Mediului și Pădurilor — echivalentul în lei a 14.066.790 euro.”

3. La articolul 4, alineatul (3) se abrogă.

4. La articolul 5, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Sumele primite de România de la FSUE pentru înlăturarea efectelor/pagubelor inundațiilor din perioada 23 iunie 2010—31 iulie 2010 se folosesc pentru aducerea la stadiul inițial de funcționare a obiectivelor de infrastructură afectate, după cum urmează:

a) decontarea cheltuielilor eligibile efectuate cu operațiunile de urgență întreprinse în baza contractelor de achiziții încheiate în perioada 23 iunie—15 octombrie 2010, cu respectarea prevederilor legislației naționale;

b) decontarea/finanțarea cheltuielilor eligibile efectuate cu operațiunile întreprinse în baza contractelor de achiziții încheiate după 15 octombrie 2010, cu respectarea procedurilor de licitație în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, și ale legislației europene, numai în situația în care acestea pot fi finalizate până la data de 3 iulie 2012.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus

Ministrul delegat pentru administrație,
Victor Paul Dobre

Ministrul mediului și pădurilor,
Rovana Plumb

Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Ovidiu Ioan Silaghi

Viceprim-ministru,
 ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 185/2010
privind declanșarea procedurilor
de expropriere a imobilelor proprietate privată
rămase de expropriat, situate pe amplasamentul
lucrării de utilitate publică „Autostrada Arad—Timișoara”,
km 12+000 — km 44+000 pe teritoriile municipiului Arad,
al localității Șagu, județul Arad, și localităților Orțișoara,
Pișchia, Giarmata, județul Timiș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1) și al art. 31 și 32 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 185/2010 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată rămase de expropriat, situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Autostrada Arad—Timișoara”, km 12+000 — km 44+000 pe teritoriile municipiului Arad, al localității Șagu, județul Arad, și localităților Orțișoara, Pișchia, Giarmata, județul Timiș, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 16 martie 2010, se completează după cum urmează:

1. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

„Art. 11. — Lista cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică «Autostrada Arad—Timișoara», pe raza localității Șagu din județul Arad și a localității Giarmata din județul Timiș, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.”

2. După articolul 3 se introduce o anexă, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Ovidiu Ioan Silaghi

Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

LISTA

cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Autostrada Arad—Timișoara”, pe raza localității Șagu din județul Arad și a localității Giarmata din județul Timiș, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului terenului	Tarla/Parcelă	Număr cadastral/număr topo	Număr carte funciară	Suprafața terenului		Valoarea de despăgubire a terenului, conform Legii nr. 255/2010 (lei)
							Suprafața totală	Suprafața de expropriat	
							(mp)	(mp)	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	TIMIȘ	GIARMATA	Baici Ioan	A571/2	402765	402765	11.485	11.485	25.929,00
2	TIMIȘ	GIARMATA	Comuna Giarmata, la dispoziția comisiei locale de fond funciar*	A569/2	402606	402606	1.584	1.584	3.752,00
3	TIMIȘ	GIARMATA	Comuna Giarmata, la dispoziția comisiei locale de fond funciar*	A567/2	402774	402774	261	261	618,00
4	TIMIȘ	GIARMATA	Hay Erna Magdalena	A562/1			111.150	1.116	2.644,00
5	ARAD	ȘAGU	Giurgiu Nelica, Dragoș Ioan Emil, Dragoș Nicoleta Adina	A355/5/1	2891	300516	4.873	56	37,35
6	ARAD	ȘAGU	Dragoș Magdalena	A355/5/2	2926	300858	9.675	258	172,09
7	ARAD	ȘAGU	Dragoș Emil	A355/5/3	2795	300903	3.123	95	63,37
8	ARAD	ȘAGU	Brănet Maria	A355/6/2	2753	300547	4.795	732	488,24
9	ARAD	ȘAGU	Brănet Maria	A355/6/2	2754	300548	167	167	111,39
10	ARAD	ȘAGU	Brănet Maria	A355/6/2	2939	300549	83	83	55,36
11	ARAD	ȘAGU	Pană Arsenie, Pană Sabina	A355/7/1	2786	300954	5.213	264	176,09
12	ARAD	ȘAGU	Creț Irina, Pană Arsenie, Pană Sabina	A355/7/2	3310	301155	25.000	1.582	1.055,19
13	ARAD	ȘAGU	Budai Nelu, Budai Viorica	A355/8	3097	300518	14.790	242	161,41
14	ARAD	ȘAGU	S.C. SIR Societatea de investiții Roberto — S.R.L.	A355/9/1	1598	301137	20.000	370	246,79
15	ARAD	ȘAGU	Roth Mihai	A355/10	—	TP 39880	37.500	52	34,68
TOTAL:							18.347	35.544,96	

* Deținător până la soluționarea cererilor conform legislației în vigoare.

NOTĂ:

Alte date de identificare a proprietarilor/deținătorilor, precum și orice informații necesare în vederea punerii în aplicare a măsurilor de expropriere în condițiile legii vor fi identificate ulterior, în vederea colectării documentațiilor necesare, conform reglementărilor în vigoare.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.731/2010 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor mijlocii la administrațiile finanțelor publice pentru contribuabilii mijlocii din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, precum și pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.577/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.731/2010 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor mijlocii la administrațiile finanțelor publice pentru contribuabilii mijlocii din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București

Pentru creșterea eficienței administrării contribuabililor mijlocii și în scopul îmbunătățirii colectării veniturilor bugetare, în temeiul art. 33 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Numărul curent 15915 din anexa la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.731/2010 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor mijlocii la administrațiile finanțelor publice pentru contribuabilii mijlocii din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 și 820 bis din 8 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. II. — Numerele curente 180, 347 și 424 din anexa la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.577/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.731/2010 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor mijlocii la administrațiile finanțelor publice pentru contribuabilii mijlocii din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 15 decembrie 2011, se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Județul	Codul unic de înregistrare fiscală	Denumirea contribuabilului
„180	CLUJ	28946506	EURO GSM 2000 — S.R.L.
.....			
347	ILFOV	3968479	BILANCIA EXIM — S.R.L.
.....			
424	MUNICIPIUL BUCUREȘTI	1568530	TELECONSTRUCȚIA”

Art. III. — Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de planificare strategică și monitorizare a realizării creanțelor bugetare, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția Generală a Finanțelor Publice a

Municipiului București, direcțiile generale ale finanțelor publice județene, precum și administrațiile finanțelor publice implicate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Șerban Pop

București, 15 iunie 2012.
Nr. 846.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

O R D I N

pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili

Pentru creșterea eficienței administrării contribuabililor mari și în scopul îmbunătățirii colectării veniturilor bugetare, în temeiul art. 33 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Numărul curent 1551 din anexa nr. 2 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 și 820 bis din 8 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Județul	Codul unic de înregistrare fiscală	Denumirea contribuabilului
„1551	MUNICIPIUL BUCUREȘTI	9717409	A & G MED TRADING — S.R.L.”

Art. II. — Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de planificare strategică și monitorizare a realizării creanțelor bugetare, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, direcțiile generale ale finanțelor publice județene, precum și administrațiile finanțelor publice implicate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Șerban Pop

București, 15 iunie 2012.
 Nr. 847.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

O R D I N

privind aplicarea de către societățile comerciale ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară

În baza prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate, care reglementează modul de aplicare a acestor standarde de către societățile comerciale, cu referințe exprese la societățile comerciale ale căror valori mobiliare la data bilanțului sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată,

ținând seama de prevederile art. 4 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 907/2005 privind aprobarea categoriilor de persoane juridice care aplică reglementări contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, respectiv reglementări contabile conforme cu directivele europene, cu modificările ulterioare,

având în vedere necesitatea alinierii la practica internațională pentru promovarea transparenței și comparabilității situațiilor financiare, precum și faptul că unele dintre societățile ale căror acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată aparțin unor grupuri multinaționale care aplică Standardele Internaționale de Raportare Financiară, respectiv necesitatea asigurării concordanței dintre acestea,

urmărind interesul statului de a se proteja de eventuale ieșiri de capital străin prin exploatarea neconcordanțelor de tratament contabil între societăți care aparțin unor grupuri multinaționale,

având în vedere solicitarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare de emitere a unei reglementări care să oblige societățile comerciale ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată să aplice Standardele Internaționale de Raportare Financiară în situațiile financiare anuale individuale,

luând în considerare recomandările organismelor internaționale, respectiv Banca Mondială și Fondul Monetar Internațional, de aplicare a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Începând cu exercițiul financiar al anului 2012, societățile comerciale ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată au obligația de a aplica Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) la întocmirea situațiilor financiare anuale individuale.

(2) Pentru exercițiul financiar al anului 2012, situațiile financiare anuale individuale în baza IFRS se întocmesc prin retratarea informațiilor din contabilitatea organizată în baza Reglementărilor contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) În înțelesul prezentului ordin, IFRS reprezintă standardele adoptate potrivit procedurii prevăzute la art. 6 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 1.606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate.

(2) Piața reglementată are înțelesul prevăzut la art. 125 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Entitățile prevăzute la art. 1 vor întocmi și vor publica, potrivit legii, situațiile financiare anuale individuale întocmite în baza IFRS începând cu exercițiul financiar al anului 2012, în moneda națională și în limba română.

Art. 4. — Situațiile financiare anuale individuale întocmite în baza IFRS fac obiectul auditului statutar, potrivit legii.

Art. 5. — Entitățile prevăzute la art. 1 au obligația să asigure continuitatea aplicării IFRS, inclusiv în situația în care valorile lor mobiliare la data bilanțului nu mai sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată.

Art. 6. — Prezentul ordin se aplică începând cu situațiile financiare anuale ale exercițiului financiar 2012.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă art. 1 alin. (6) și art. 4 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.121/2006 privind aplicarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 12 iulie 2006.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 25 iunie 2012.
Nr. 881.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

